

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Kováčovej a členiek senátu JUDr. Aleny Poláčkovej, PhD. a JUDr. Jany Henčekovej, PhD., v právnej veci žalobkyne **Mgr. J. P.**, *zastúpenej JUDr. I. J., advokátom*, proti žalovanému **Obvodnému úradu v Prešove**, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Prešove zo dňa 26. mája 2009 č. k. 1 S 78/2008-38, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 26. mája 2009 č. k. 1 S 78/2008-38 **p o t v r d z u j e .**

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Prešove rozsudkom zo dňa 26. mája 2009 č. k. 1 S 78/2008-38 zrušil rozhodnutie žalovaného č. Odv. 1 SÚ/2008 zo 6. novembra 2008 v spojení s rozhodnutím č. 45/2008 z 25. augusta 2008 a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie podľa § 250j ods. 2 písm. a) a d) Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“), nakoľko podľa názoru krajského súdu napadnuté rozhodnutia správnych orgánov, na základe ktorých bol ukončený štátnozamestnanecký pomer so žalobkyňou podľa § 39 ods. 1 písm. a) v spojení s § 40 ods. 2 písm. a) zákona č. 312/2001 Z. z. o štátnej službe a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu vydania rozhodnutia (ďalej len „zákon o štátnej službe“), vychádzali z nesprávneho právneho posúdenia veci a sú nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť a nedostatok dôvodov.

Z odôvodnenia rozsudku krajského súdu vyplýva, že žalobkyňa bola štátnou zamestnankyňou na Krajskom úrade v Prešove v odbore štátnej služby 1.07 – Kontrola sťažností a petície, vnútorný audit. Rozhodnutím služobného úradu Obvodného úradu v Prešove č. 21/2007 z 1. októbra 2007 bola poverená zastupovaním predstaveného Organizačného odboru služobného úradu Obvodného úradu v Prešove, pričom bolo súčasne vydané rozhodnutie o zmene štátnozamestnaneckého pomeru a trvalom preložení č. k. 69/2007 z 1. októbra 2007, ktorým bola trvalo preložená na vykonávanie štátnej služby na štátnozamestnanecké miesto – hlavný radca, odbor štátnej služby 1.02 Kancelária predstaviteľa štátnej moci, druh štátnej služby – stála, a to v súvislosti s prechodom práv a povinností a zmenou postavenia obvodných úradov podľa zákona č. 254/2007 Z. z. o zrušení krajských úradov a o zmene a doplnení zákona č. 515/2003 Z. z. o krajských úradoch a obvodných úradoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení nálezů Ústavného súdu SR č. 263/2006 Z. z. (ďalej len „zákon o zrušení krajských úradov“).

Prvostupňový správny orgán vydal 25. augusta 2008 rozhodnutie č. 45/2008 o skončení štátnozamestnaneckého pomeru, ktorým bola žalobkyňa k 31. augustu 2008 odvolaná z funkcie štátneho zamestnanca v stálej štátnej službe v odbore štátnej služby 1.07 – Kontrola sťažností a petície, vnútorný audit, podľa § 39 ods. 1 písm. a) a § 40 ods. 2 písm. a) zákona o štátnej službe a bola jej poskytnutá náhrada vo výške trojnásobku funkčného platu.

Toto rozhodnutie ako vecne správne potvrdil žalovaný napadnutým rozhodnutím č. 1SÚ/2008 zo 6. novembra 2008.

Žalobkyňa namietala, že rozhodnutie žalovaného o jej odvolaní a skončení jej štátnozamestnaneckého pomeru je nezákonné, zmätočné a nepreskúmateľné, nakoľko bola podľa rozhodnutia odvolaná ako štátny zamestnanec zaradený v odbore štátnej služby 1.07 – Kontrola sťažností a petície, vnútorný audit z dôvodu zrušenia jej štátnozamestnaneckého miesta v nadväznosti na zmenu postavenia obvodných úradov podľa zákona o zrušení krajských úradov, z ktorého však bola uvedeným rozhodnutím č. 69/2007 zo dňa 1. októbra 2007 trvalo preložená do funkcie hlavný radca v odbore 1.02 Kancelária predstaviteľa štátnej moci. Bola teda odvolaná z funkcie, z ktorej už bola predtým trvalo preložená uvedeným rozhodnutím a ide o funkciu, ktorú zastávala do 1. októbra 2007, a ktorá zrušením krajských úradov zanikla.

Krajský súd poukázal na to, že podľa § 40 ods. 2 písm. a) zákona o štátnej službe, v stálej štátnej službe alebo v dočasnej štátnej službe služobný úrad skončí štátnozamestnanecký pomer odvolaním aj z dôvodu zrušenia jeho štátnozamestnaneckého miesta, ak štátny zamestnanec, ktorého štátnozamestnanecké miesto bolo zrušené, nesúhlasí s trvalým preložením podľa § 29 ods. 5 alebo

služobný úrad nemá voľné štátnozamestnanecké miesto alebo voľné štátnozamestnanecké miesto obsadzuje výberovým konaním; v tom prípade sa štátnemu zamestnancovi poskytne náhrada vo výške dvojnásobku jeho funkčného platu, a ak štátnozamestnanecký pomer štátneho zamestnanca trval dlhšie ako dva roky, poskytne sa mu náhrada vo výške trojnásobku jeho funkčného platu; to neplatí, ak ide o štátneho zamestnanca podľa § 25 ods. 2 písm. c).

Podľa názoru krajského súdu, ak prvostupňový správny orgán výrok napadnutého rozhodnutia odôvodnil tým, že štátnozamestnanecké miesto žalobkyne bolo zrušené, s takýmto právnym názorom nemožno súhlasiť. Toto tvrdenie žalovaného nevyplýva z obsahu administratívneho spisu, z ktorého naopak vyplýva, že žalovaný podľa citovaného ustanovenia § 40 ods. 2 písm. a) zákona o štátnej službe ani nepostupoval, pretože s otázkou, či žalobkyňa súhlasí alebo nesúhlasí s trvalým preložením podľa § 29 ods. 5, alebo že služobný úrad nemá voľné štátnozamestnanecké miesto alebo voľné štátnozamestnanecké miesto obsadzuje výberovým konaním, sa v žiadnom prípade v odôvodnení rozhodnutia dôsledne nevysporiadal.

Podľa názoru krajského súdu žalovaný je viazaný výrokom rozhodnutia z 1. októbra 2007, č. 69/2007, ktorým žalobkyňa bola trvalo preložená na vykonávanie štátnej služby na štátnozamestnanecké miesto organizačný odbor na funkciu hlavný radca v odbore štátnej služby 1.02 Kancelária predstaviteľa štátnej moci s účinnosťou od 01.10.2007. V žiadnom prípade nemožno súhlasiť s názorom žalovaného, uvedeného v napadnutom rozhodnutí, že došlo k chybe a zrejme nesprávnosti pri označení preloženia.

Krajský súd zdôraznil, že toto „pochybenie“ bolo akceptované zo strany žalovaného takmer rok, a ak by aj išlo o nedôslednosť žalovaného v čase vydania rozhodnutia o zmene štátnozamestnaneckého pomeru o trvalom preložení, za takéto nesprávne a podľa názoru žalovaného v súčasnosti aj nezákonné rozhodnutie musí znášať následky žalovaný a nie žalobkyňa. Navyše, správne orgány nie sú oprávnené vyvodzovať závery o tom, ktoré rozhodnutie je alebo nie je v súlade so zákonom, tak ako to robia vo vzťahu k rozhodnutiam zo dňa 1. októbra 2007. Je bez akýchkoľvek pochybností, že vydané a doručené rozhodnutie je záväzné pre štátneho zamestnanca aj pre príslušný služobný úrad.

Vo vzťahu k rozhodnutiu o skončení štátnozamestnaneckého pomeru je nevyhnutné aplikovať ustanovenia zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov, ktorý v ustanovení § 47 ods. 3 upravuje, že v odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom

rozhodnutia. Napadnuté rozhodnutie žalovaného však tieto náležitosti neobsahuje, v dôsledku čoho je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov a pre nesprávny právny názor.

Proti rozsudku krajského súdu podal včas odvolanie žalovaný a žiadal, aby odvolací súd rozhodnutie krajského súdu zrušil. Poukázal na to, že prvostupňový súd vec nesprávne právne posúdil. Nesprávne právne posúdenie veci podľa názoru žalovaného spočíva v nesprávnej aplikácii zákona o zrušení krajských úradov a následnom zániku všetkých štátnozamestnaneckých miest štátnych zamestnancov vykonávajúcich štátnu službu v Služobnom úrade Krajského úradu v Prešove ako aj ustanovení zákona o štátnej službe týkajúcich sa obsadzovania funkcie predstaveného.

Rovnako krajský súd nesprávne vyložil rozhodnutia žalovaného č. 21/2007 a č. 69/2007 zo dňa 1. októbra 2007. Podľa právneho názoru žalovaného krajský súd obsah týchto rozhodnutí vyložil v rozpore s ustanoveniami zákona o štátnej službe ako aj v rozpore s vôľou žalobcu a žalovaného a pochybil v otázke dokazovania, najmä hodnotenia dôkazov týkajúcich sa vyššie uvedených skutočností.

Žalobkyňa sa k odvolaniu vyjadrila podaním z 24. júla 2009, v ktorom žiadala rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 10 ods. 2 OSP preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu dôvodov odvolania podľa § 212 ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP, bez nariadenia pojednávania, podľa § 250ja ods. 2 a § 214 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP s tým, že deň verejného vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk a dospel k záveru, že odvolaniu žalovaného nie je možné vyhovieť. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 31. marca 2010 podľa § 156 ods. 1 a 3 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP.

Podľa § 39 ods. 1 písm. a) zákona o štátnej službe štátnozamestnanecký pomer, ak tento zákon neustanovuje inak, sa skončí odvolaním zo štátnozamestnaneckého pomeru z dôvodov uvedených v § 40 ods. 1 až 3.

Podľa § 40 ods. 2 v stálej štátnej službe alebo v dočasnej štátnej službe služobný úrad skončí štátnozamestnanecký pomer odvolaním aj z týchto dôvodov:

- a) zrušenia jeho štátnozamestnaneckého miesta, ak štátny zamestnanec, ktorého štátnozamestnanecké miesto bolo zrušené, nesúhlasí s trvalým preložením podľa § 29 ods. 5 alebo služobný úrad nemá voľné štátnozamestnanecké miesto alebo voľné

štátnozamestnanecké miesto obsadzuje výberovým konaním; v tom prípade sa štátnemu zamestnancovi poskytne náhrada vo výške dvojnásobku jeho funkčného platu, a ak štátnozamestnanecký pomer štátneho zamestnanca trval dlhšie ako dva roky, poskytne sa mu náhrada vo výške trojnásobku jeho funkčného platu; to neplatí, ak ide o štátneho zamestnanca podľa § 25 ods. 2 písm. c).

Najvyšší súd Slovenskej republiky stotožňujúc sa s odôvodnením napadnutého rozhodnutia krajského súdu, na zdôraznenie jeho správnosti považuje za vhodné doplniť, že nezákonnosť postupu a rozhodnutia žalovaného spočíva vo vydaní niekoľkých rozhodnutí, ktoré si svojim obsahom protirečia a nezodpovedajú skutočnému stavu veci.

Z administratívneho spisu vyplýva, že napadnutým rozhodnutím bol skončený štátnozamestnanecký pomer medzi žalovaným a žalobkyňou podľa § 29 ods. 1 písm. a) a § 40 ods. 2 písm. a) zákona o štátnej službe odvolaním žalobkyne z funkcie štátneho zamestnanca zaradeného v odbore štátnej služby 1.07- Kontrola sťažností a petície, vnútorný audit k 31. augustu 2008.

Z rozhodnutia Obvodného úradu v Prešove č. 69/2007 z 1. októbra 2007, ktorým došlo ku zmene štátnozamestnaneckého pomeru, však vyplýva, že žalobkyňa bola trvalo preložená ku dňu 1. októbra 2007 na funkciu hlavného radcu, na odbore organizačnom služobného úradu žalovaného v odbore štátnej služby 1.02 – Kancelária predstaviteľa štátnej moci. S trvalým preložením vyslovila žalobkyňa písomný súhlas 1. októbra 2007.

Z uvedeného logicky vyplýva, že 31. augusta 2008 už nebola zaradená vo funkcii štátneho zamestnanca v odbore štátnej služby 1.07- Kontrola sťažností a petície, vnútorný audit a preto nemohla byť z tejto funkcie k 31. augustu 2008 vyššie uvedeným rozhodnutím účinne odvolaná.

Odvolací súd súhlasí s právnym názorom vysloveným v napadnutom rozsudku krajského súdu, že tento rozpor medzi skutkovým stavom a rozhodnutím o skončení štátnozamestnaneckého pomeru nemožno konvalidovať konštatovaním, že došlo k zrejmej nesprávosti, resp. pochybeniu v označení preloženia.

Po preskúmaní predloženého spisového materiálu a postupu a rozhodnutia krajského súdu odvolací súd dospel k záveru, že krajský súd dostatočne podrobne a presne zistil skutkový stav a vysporiadal sa so všetkými námietkami žalobcu aj žalovaného.

Skutočnosti, ktorými žalovaný v odvolaní spochybňuje predmetné rozhodnutie krajského súdu neboli zistené v odvolacom konaní. Tieto boli totožné s námietkami, ktoré žalovaný namietal už v prvostupňovom konaní a s ktorými sa krajský súd náležite vysporiadal.

Z uvedených dôvodov, s prihliadnutím na všetky individuálne okolnosti daného prípadu, Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolaniu žalovaného nevyhovel a rozsudok Krajského súdu v Prešove, s ktorým sa stotožnil v celom rozsahu, ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 a 2 OSP potvrdil.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 250k ods. 1 OSP a účastníkom ich náhradu nepriznal, nakoľko žalovaný v konaní nebol úspešný a právny zástupca žalobkyne si trovy odvolacieho konania v zákonom stanovenej lehote nevyčísľil.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave dňa 31. marca 2010

JUDr. Elena Kováčová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Nikoleta Adamovičová